

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 czerwca 2005 r., w sprawie z powództwa W.J. i in. , przeciwko W. Ś.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 października 2007 r.,
zażalenia powoda W. J.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 czerwca 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 czerwca 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie I Aca .../06 w części obejmującej żądanie W. J. z powodu niezuzpełnienia jej w oznaczonym terminie (art. 424⁶ § 3 k.p.c.). W. J. nie przedłożył pełnomocnictwa upoważniającego pełnomocnika do jego reprezentowania w sprawie wywołanej skargą. W zażaleniu skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości. Wskazano, że pełnomocnik został umocowany do reprezentowania strony w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym, zaś wcześniejsze pełnomocnictwo nie zostało odwołane.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powodowie, wnosząc w dniu 5 czerwca 2007 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego, nie załączyli pełnomocnictwa dla adwokata, z którego wynikałoby uprawnienie do wniesienia skargi. Na wezwanie sądu o uzupełnienie tego braku złożone zostały pełnomocnictwa udzielone przez [...]. Pełnomocnictwa do reprezentowania w przedmiotowej sprawie nie złożył W. J.

Postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ - 424¹² k.p.c.) nie jest kontynuacją postępowania zakończonym prawomocnie kwestionowanym orzeczeniem sądu drugiej instancji, a wyjątkowo – pierwszej instancji (art. 424¹ § 1 i 2 k.p.c.). Skarga ta nie jest nawet nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, takim jak skarga kasacyjna i skarga o wznowienie postępowania, gdyż nie zmierza do zmiany bądź uchylenia kwestionowanego orzeczenia (przewidziana w art. 424¹¹ § 3 k.p.c. sytuacja ma charakter zupełnie wyjątkowy). Skarga jest nadzwyczajnym środkiem umożliwiającym dochodzenie roszczenia odszkodowawczego od Skarbu Państwa za niezgodną z prawem działalność orzeczniczą sądu (art. 417¹ § 1 k.c.). Realizacja roszczenia odszkodowawczego następuje dwufazowo. Pierwszą fazę inicjuje omawiana skarga i jest to „właściwe postępowanie” dla stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 417¹ § 2 k.c.), a wyrok uwzględniający skargę stanowi niezbędny prejudykat do dochodzenia roszczenia odszkodowawczego.

Postępowanie wywołane skargą ma charakter kontrolny i w tym znaczeniu jest związane ze sprawą poddaną kontroli. Prowadzone jest jednak wyłącznie na użytek roszczenia odszkodowawczego i w istocie jest składnikiem postępowania odszkodowawczego sensu largo (art. 417 k.c. w związku z art. 417¹ § 2 k.c.). Jest to więc sprawa odrębna od sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem, którego zgodność z prawem jest kwestionowana. W konsekwencji trzeba uznać, że umocowanie adwokata lub radcy prawnego do reprezentowania strony skarżącej w sprawie o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie może wynikać z treści pełnomocnictwa udzielonego temu pełnomocnikowi w sprawie zakończonej prawomocnie orzeczeniem kwestionowanym w skardze (zob. postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2005 r., V CZ 61/05, niepubl., postanowienie SN z dnia 21 marca 2006 r., V CZ 6/06, niepubl., postanowienie SN z dnia 18 kwietnia 2007 r., V CZ 26/07, niepubl.).

Należy zatem stwierdzić, że udzielone przez W. J. pełnomocnictwo do reprezentowania przed Sądem Apelacyjnym nie upoważnia pełnomocnika do występowania w sprawie wywołanej wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Z powyższych względów zażalenie podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c.).